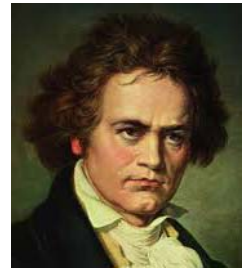

βαθμός δυσκολίας: 1 2 3 4 5 6
διάρκεια: ~ 1:50

Το σύμπαν ψάλλει

από τον Κύκλο, "Sechs Lieder von Gellert"
Op. 48

(στο πρωτότυπο για μια φωνή και πιάνο)
μετάφραση κατά το πρωτότυπο, Δημήτρης Λιώτσης

Ludwig van Beethoven, 1770-1827
χορωδιακή επεξεργασία: Andreas Hofer

Μεγαλόπρεπα [♩ = 48]

Το σύμ-παν ψάλ-λει τη δό-ξα του Πλά-στη, ου-
σύμ-παν ψάλ-λει τη δό-ξα του Πλά-στη, ου-
Το σύμ-παν ψάλ-λει τη δό-ξα του Πλά-στη, ου-
Το σύμ-παν ψάλ-λει τη δό-ξα του Πλά-στη, ου-

8 *f* *p*

ρά - νιους ύ - μους αν - τη - χεί. Τον ευ - λο - γούν στε - ριές και πε -

f *p*

ρά - νιους ύ - μους αν - τη - χεί. Τον ευ - λο - ριές και πε -

f *p*

ρά - νιους ύ - μους αν - τη - χεί. Τον ευ - λο - γούν στε - ριές και πε -

f *p*

ρά - νιους ύ - μους αν - τη - χεί. Τον ευ - λο - γούν στε - ριές και πε -

15 *f sf sf sf sf sf sf* *pp*

λά - γη, τα πλή - θη λεν με μια φω - νή: Τον

f sf sf sf sf sf sf *pp*

λά - γη, τα πλή - θη λεν με μια φω - νή: Τον

f sf sf sf sf sf sf *pp*

λά - γη, τα πλή - θη λεν με μια φω - νή: Τον

f sf sf sf sf sf sf *pp*

λά - γη, τα πλή - θη λεν με μια φω - νή: Τον

22

cresc.

ή - λιο τού-το και τ'ά-πειρ' α - στέ-ρια ε - κεί ψη -

cresc.

ή - λιο τού-το και τ'ά-πειρ' α - στέ-ρια ε - κεί ψη -

cresc.

ή - λιο τού-το και τ'ά-πειρ' α - στέ-ρια ε - κεί ψη -

cresc.

ή - λιο τού-το και τ'ά-πειρ' α - στέ-ρια ε - κεί ψη -

27

f

λά ποιός ο - δη - γεί; Κον - τά μας φέρ - νει χα -

f

λά ποιός ο - δη - γεί; Κον - τά μας φέρ - νει χα -

f

λά ποιός ο - δη - γεί; Κον - τά μας φέρ - νει χα -

f

λά ποιός ο - δη - γεί; Κον - τά μας φέρ - νει χα -

pp *cresc.* *f*

32 *sf* *p* *f* *f*

ρά απ' τα αι - θέ - ρια, χα - ρί - ζει φως ε - δώ στη γή, χα -

ρά απ' τα αι - θέ - ρια, χα - ρί - ζει φως ε - δώ στη γή, χα -

ρά απ' τα αι - θέ - ρια, χα - ρί - ζει φως ε - δώ στη γή, χα -

ρά απ' τα αι - θέ - ρια, χα - ρί - ζει φως ε - δώ στη γή, χα -

38

ρί - ζει φως ε - δώ στη γή.

ρί - ζει φως ε - δώ στη γή.

ρί - ζει φως ε - δώ στη γή.

ρί - ζει φως ε - δώ στη γή.

Το ποίημα στο πρωτότυπο

Christian Fürchtegott Gellert

Die Himmel rühmen des Ewigen Ehre;
Ihr Schall pflanzt seinen Namen fort.
Ihn rühmt der Erdkreis, ihn preisen die Meere;
Vernimm, o Mensch, ihr göttlich Wort!
Wer trägt der Himmel unzählbare Sterne?
Wer führt die Sonn aus ihrem Zelt?
Sie kommt und leuchtet und lacht uns von ferne
Und läuft den Weg gleich als ein Held.